

ประมวลจริยธรรม
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น
ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง
อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
โทรศัพท์ / โทรสาร 042219816

www.khamduang.go.th

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีสาระสำคัญประการหนึ่งที่มุ่งแก้ไข ปัญหา การผูกขาดอำนาจรัฐและการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งการดำเนินการทางการเมืองที่ขาด ความโปร่งใส ไม่มี คุณธรรม จริยธรรม และระบบการตรวจสอบการใช้อำนาจที่ล้มเหลว จึงมีบทบัญญัติที่ มุ่งเน้นการทำให้บ้านเมืองมีความ โปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยกำหนดในหมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งเป็นมาตรฐานจริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท เพื่อให้ยึดถือ เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติตน ให้ มีประสิทธิภาพเป็นไปด้วยถูกต้อง โปร่งใส อันส่งผลให้การพัฒนา บ้านเมืองเข้าสู่ความเจริญก้าวหน้า เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน เหล่า จึงได้จัดทำประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๕๗ ขึ้น เพื่อให้ ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการจริยธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

สารบัญ

<u>เรื่อง</u>	<u>หน้า</u>
ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง พ.ศ. ๒๕๖๕	๑
หมวดที่ ๑ บททั่วไป	๑
หมวดที่ ๒ มาตรฐานจริยธรรม	๒
ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก	
ส่วนที่ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๓ มาตรฐานวิชาชีพอื่นๆ	
หมวดที่ ๓ กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๓
ส่วนที่ ๑ กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	
ส่วนที่ ๒ ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	
หมวดที่ ๔ ขั้นตอนลงโทษ	๕
ขั้นตอนการลงโทษ	
ภาคผนวก	
สำเนาคำสั่งคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง	

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง พ.ศ. ๒๕๖๕

ประมวลจริยธรรมนี้จัดทำขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง ที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล

๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และเป็นเครื่องมือ การตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

๓. ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือเกิดความมั่นใจ แก่ผู้รับบริการและประชาชน ทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย

๔. ให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและบุคคลในทุกระดับ ให้ใช้อำนาจในขอบเขต สร้าง ระบบความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ต่อองค์กร ต่อประชาชน และต่อสังคม ตามลำดับ

๕. ป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเสริมสร้าง ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและบุคคล เพื่อยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ควบคุมไปกักระเบียบและ กฎข้อบังคับอื่นๆอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๘ องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง จึงออกประกาศว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง พ.ศ. ๒๕๕๖ ว่าด้วยไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง นี้ เรียกว่า ระเบียบ/ข้อบังคับ/ ประกาศว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลคำด้วง พ.ศ. ๒๕๕๖"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๓ ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง นี้

"ประมวลจริยธรรม" หมายถึง ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

"ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น" หมายถึง ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร (นายกฯ รองนายกฯ เลขานุการนายกฯ) รวมทั้งบุคคลที่ฝ่ายบริหารแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติที่ จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

"คณะกรรมการจริยธรรม" หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรมของข้าราชการการเมือง ท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

ข้อ ๔ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วงเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒

มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น มีหน้าที่ค่านิยมการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษา ประโยชน์ส่วนรวม เป็น กลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทาง จริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๕ ประการ ดังนี้

- ๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- ๒) การมีจิตสำนึกที่ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ
- ๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และ ไม่มี ผลประโยชน์ทับซ้อน
- ๔) การซื่อสัตย์ทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- ๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- ๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือน ข้อเท็จจริง
- ๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้
- ๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น

ข้อ ๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีใน การเคารพและรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติ ตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี เคารพ และ ปฏิบัติตามกฎหมายอย่าง เกร่งงัด

ข้อ ๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและ โดยหน้าที่รับผิดชอบต่อสาธารณชน ทั้งต้องวางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธา ของ ประชาชน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเคารพสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยไม่แสดงกิริยา หรือใช้วาจาอัน ไม่สุภาพ อาฆาตมาดร้าย หรือใส่ร้ายหรือเลียดสีบุคคลใด

ข้อ ๑๑ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องมีอุดมการณ์ในการท างานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งที่สูงสุด

ข้อ ๑๒ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องรับใช้ประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤติดน เป็นพลเมืองที่ดีร่วมกัน พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่คู่คุณธรรม และดูแลรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่ง การเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์ทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการ การเมืองเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนขึ้นเงินเดือน ของ ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ และมีใช้ข้าราชการการเมือง พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อ

๑๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ ยินยอมให้ คู่สมรสญาติสนิท บุคคลในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้อำนาจหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๑๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องระมัดระวังมิให้มีการประกอบวิชาชีพ อาชีพ หรือการงานอื่นใดของคู่สมรส ญาติสนิท หรือ บุคคลในครอบครัวของตนที่มีลักษณะ เป็นการกระหนกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๑๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ต้องรักษาความลับของทางราชการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องยึดมั่นในกฎหมายและคำนึงถึงระบบคุณธรรมใน การแต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่างๆ

ข้อ ๒๐ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ต้องไม่นำข้อมูลข่าวสาร อันเป็นความลับของทางราชการซึ่งตนได้มาในระหว่างอยู่ในตำแหน่ง ไปใช้เพื่อเกิดประโยชน์ แก่องค์กรเอกชน ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาสองปี นับจากวันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๑ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจ ในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๒๒ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่เรียกร้องของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน และจะต้องดูแล ให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตนปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

ข้อ ๒๓ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจ กับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๒๔ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นพึงพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เอาใจใส่ทุกข์สุข และรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน และริบหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ต้องไม่ให้หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองและผู้อื่น

ข้อ ๒๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องรักษาทรัพย์สินของทางราชการและใช้ทรัพย์สิน ของทางราชการ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้นๆ เท่านั้น

ข้อ ๒๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ประพฤติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของชาติ

ข้อ ๒๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติ ผิดกฎหมาย หรือผู้ที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสีย เช่น ผู้เปิดบ่อนการพนัน หรือผู้ที่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๒๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องแสดงความรับผิดชอบตามควรแก่กรณี เมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือปฏิบัติหน้าที่ผิดพลาดร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

จรรยาวิชาชีพอื่น

ข้อ ๑๕ ระบุทบัญญัติจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ พยาบาล วิศวกร ครู เพื่อบังคับเพิ่มเติมสำหรับบุคลากรที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวในองค์กร

จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร

(๑) มุ่งมั่นทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ
(๒) มีเมตตา กรุณา และพึงยึดพรหมวิหาร ๔ เป็นหลัก
(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี เป็นต้นว่า ตรงต่อเวลา ไม่เอนเอวราชการ ไปทำงานส่วนตัว นำของหลวงไปใช้ พுகจา กิริยา แต่งกายให้เรียบร้อย

(๔) ตั้งมั่นอยู่ในความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคกับผู้ที่มาติดต่อ
(๕) พึงหมั่นศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอเพื่อให้เป็นผู้ที่ทันสมัย
(๖) ไม่ใช้กลวิธีหรืออิทธิพล เพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวให้เหนือกว่าข้าราชการอื่น
(๗) พึงรักษาความลับของผู้ได้บังคับบัญชา
(๘) พึงรับผิดชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ไม่ปิดความผิดไปให้ผู้ได้บังคับบัญชา คือกล่าวรับผิดชอบ ไม่ใช่
ครอบแต่รับผิดชอบ

(๙) พึงอดทนด้วยความเยือกเย็นต่อคำพูดที่ขัดแย้งหรือไม่เป็นมิตรทุกชนิด

(๑๐) พึงเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ได้บังคับบัญชาเสมอ

(๑๑) พึงระมัดระวังคำพูด ไม่ดูคำคนอื่นต่อหน้าคนทั้งหลาย แต่ถ้อยถองความคิดที่ปรากฏต่อหน้าผู้อื่นเมื่อมี โอกาส

(๑๒) พึงงดเว้นอบายมุขทั้งปวง อันจะทำให้สังคมรังเกียจตามวัฒนธรรมไทย

(๑๓) พึงสุภาพอ่อน โยงต่อผู้ได้บังคับบัญชาและบุคคลทั่ว ๆ ไป

(๑๔) ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต

(๑๕) ไม่สร้างความสะดวกรื้อนให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น เรีย ไรขอบริจ เงิน เป็นต้น

จรรยาบรรณวิชาชีพครู

(๑) เลื่อมใสการปกครองระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอื่น

(๓) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์ และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้

(๔) รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใด ๆ อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติ และชื่อเสียงของครู

- (๕) ถือปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมอันดีงามของสถานศึกษา และปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่การงานโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของสถานศึกษา
- (๖) ถ่ายทอดวิชาความรู้ โดยไม่ปิดเป็นและปิดบังอำพราง ไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตน ไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ
- (๗) ให้เกียรติต่อผู้อื่นทางวิชาการด้วย ไม่นำผลงานของผู้ใดมาแอบอ้างเป็นผลงานของตนและไม่ เบียดบังใช้ แรงงานหรือนำผลงานของผู้อื่นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- (๘) ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรม ไม่แสวงหา ประ โชน์ สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ
- (๙) ตูอาทเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ รักษาความลับของศิษย์ผู้ร่วมงาน และของ สถานศึกษา
- (๑๐) รักษาความสามัคคีระหว่างครูและช่วยเหลือกันในหน้าที่การงาน

นอกจากครูจะยึดมั่นในระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของ ครู ดังกล่าวแล้ว ควรจะประพฤติตามจรรยาบรรณในหัวข้อต่อไปนี้อีกด้วย

๑) พึงหึงหวงเสรีภาพในการค้นคว้าหาความรู้ และเสรีภาพในการสอนตามทัศนะของตน นอกจากนั้นจะต้องเคารพ กฎหมายและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เหมือนบุคคลอื่น

๒) พึงทำให้นักเรียนเป็นตัวของตนเอง ช่วยให้นักเรียนพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองขึ้นอย่างเต็มที่ ตามเนื้อหาวิชาที่ ครุมีหน้าที่สอน ทำให้ผู้เรียนตระหนักได้ว่า เรียนรู้เพื่อพึ่งตนเองได้ ช่วยเหลือผู้อื่นได้ เรียนรู้ที่จะรัก เมตตาให้อภัย และ เรียนรู้ที่จะให้มีชีวิตอยู่ในโลกอย่างเป็นประ โชน์กับโลก

๓) พึงร่วมมือกับครูอื่น ๆ เพื่อให้อาชีพครูมีความคล่องตัวในทางปฏิบัติและเพื่อให้อาชีพครู ได้ บริการสังคมตาม เป้าหมาย

๔) พึงถือว่างานสอนเป็นอาชีพ ไม่ใช่ธุรกิจ พึงระลึกเสมอว่า เด็กได้อะไรบ้างในการมาเรียนวัน หนึ่ง ๆ คำนึงค่าที่ต้อง เสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายหรือไม่

๕) พึงควนการกำหนดความประพฤติของเพื่อนครูด้วยกันในการสอน

๖) พึงควนการแย่งตำแหน่งที่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังไม่หมดวาระ

๗) พึงควนการเหยียดหยามอาชีพครู

๘) พึงรับผิดชอบให้หมดคา การศึกษาที่ได้ตกลงไว้กับผู้อำนวยการ

๙) พึงสอนด้วยเมตตาธรรม และให้คะแนนด้วยความยุติธรรม

๑๐) พึงแสดงคุณสมบัติตามจริงเมื่อสมัครงาน

๑๑) พึงแสดงไมตรีจิตต่อเพื่อนครูทุกคน รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว

๑๒) พึงสนับสนุนนโยบายของสถาบันที่ตนสังกัดอยู่ ถ้าไม่สนับสนุนก็พึงนิ่งเฉย ไม่พึงกล่าวกับ บุคคลภายนอกว่า ตนเองไม่เห็นด้วย

๑๓) พึงเคารพผู้บังคับบัญชาด้วยใจจริง

๑๔) พึงควนอบายมุขทุกอย่าง

๑๕) เมื่อได้รับการปรึกษาหารือ พึงเสนอความคิดเห็นอย่างเสรีและด้วยใจจริง

๑๖) พึงกระทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ อย่าพูดเข้าข้างตนเอง "อย่าเอาอย่างที่ครูทำ แต่ จงทำตามที่ครูพูด"

๑๗) จงทำตนให้เป็นคนมีคุณค่า และเป็นหนี้ ที่สะอาดเพียงหยดเดียว ก็ยังดีกว่า เป็นหนี้ ที่สกปรก ทั้งหมด

จรรยาบรรณวิชาชีพของแพทย์

- (๑) พึงถือว่าการรักษาพยาบาลเป็นอาชีพ ไม่ใช่ธุรกิจ
- (๒) พึงถือว่าการรักษาพยาบาลอยู่นอกขอบข่ายของชาติ ศาสนา เชื้อชาติ และฐานะของบุคคล
- (๓) พึงถือว่าการค่ออายุและให้สุขภาพเป็นการให้ที่ทุกคนปรารถนาเหนือสิ่งใดทั้งหมดจะตีราคาเป็นค่าเงิน ไม่ได้
- (๔) พึงช่วยค่ออายุให้ แม้จะไม่หวังอะไรตอบแทนเลย แต่แพทย์ก็มีสิทธิเรียกร้องตามสิทธิอันควร ไม่จาก ผู้ป่วยก็จากผู้รับผิดชอบในสังคม
- (๕) พึงรักษาความลับของผู้ป่วยอย่างเต็มที่ที่ได้จากการรักษาพยาบาล
- (๖) พึงชวนขวหาความรู้ในการกิจของตนให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- (๗) พึงร่วมมือกับแพทย์และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อหาวิธีการรักษาพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อ เรียกร้องค่าตอบแทนอันชอบธรรม โดยไม่ขัดค่อจรรยาบรรณแพทย์
- (๘) พึงให้ยารักษาที่เชื่อว่าเป็นประโยชน์จริงแก่ผู้ป่วย มิได้สักแต่ว่าเพื่อขายได้
- (๙) ไม่พึงถือว่าผู้ป่วยเปิดโอกาสให้ได้ทำการทดลอง
- (๑๐) พึงถือว่าบุคคลมีค่านเหนือวัตถุ
- (๑๑) พึงถือว่าเกียรติอยู่เหนือผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น
- (๑๒) พึงงดเว้นอบาขมุขทุกอย่าง

จรรยาบรรณวิชาชีพของนักกฎหมาย

- (๑) พึงถือว่างานด้านกฎหมายเป็นอาชีพ มิใช่ธุรกิจ
- (๒) พึงถือว่ากฎหมายเป็นเพียงเครื่องมือของความยุติธรรม มิใช่มาตรการความยุติธรรม
- (๓) ถือว่านักกฎหมายทุกคนเป็นที่พึงของประชาชนทุกคนในด้านความยุติธรรม
- (๔) พึงถือว่าความยุติธรรมอยู่เหนืออำิสสินจ้างหรือผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น
- (๕) พึงถือว่าความยุติธรรมเป็นกลางสำหรับคนทุกชาติ ทุกศาสนา และทุกฐานะแต่ถึงแวดล้อมมีส่วน ประกอบการพิจารณาความยุติธรรม
- (๖) พึงถือว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิในเรื่องความยุติธรรมเท่าเทียมกัน
- (๗) พึงชวนขวหาความรู้ให้ทันเหตุการณ์เสมอ
- (๘) พึงถือว่าเวลามีส่วนช่วยตัดสินความยุติธรรมอย่างมาก จึงไม่ติดกับรีบร้อนโดยไม่จำเป็น
- (๙) พึงงดเว้นอบาขมุขทั้งหลายอันเป็นความยุติธรรมอยู่ในตัว
- (๑๐) พึงรักษเกียรติยิ่งกว่าทรัพย์สินใด ๆ ทั้งหมด
- (๑๑) พึงถือว่าบุคคลมีค่านเหนือกว่าวัตถุทุกอย่าง

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วงมีหน้าที่กำกับดูแล ให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างทั่วถึงและเคร่งครัด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปกป้อง ส่งเสริม ขก้องข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ที่เป็นแบบอย่างที่ดีและติดตาม สอดส่องการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างสม่ำเสมอ

๒) ให้ความช่วยเหลือ ดูแล และคุ้มครองข้าราชการการเมืองท้องถิ่นซึ่งปฏิบัติตาม ประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม

๓) การดำเนินการต่อข้าราชการการเมืองท้องถิ่นที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวหา ว่าไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อนมีผลกระทบต่อ สิทธิหน้าที่ของผู้นั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมแล้ว

๔) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๓๑ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วงแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม ของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วงขึ้น เพื่อควบคุมกำกับ ให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ประกอบด้วย

๑) นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วงเป็นประธานคณะกรรมการจริยธรรม

๒) ตัวแทนฝ่ายบริหารที่นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วงแต่งตั้ง จำนวน ๑ คน เป็น คณะกรรมการ

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวน ๓ คน ที่ผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้เลือกเป็นคณะกรรมการ

๔) หัวหน้าสำนักงานปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเลขานุการคณะกรรมการ ทั้งนี้ หัวหน้าสำนักงานปลัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังกล่าวต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน หากเคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อนให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วง พิจารณา แต่งตั้งข้าราชการจากตำแหน่งในฝ่ายบริหารที่เหมาะสม

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) ควบคุม กำกับ ส่งเสริม และให้คำแนะนำในการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้ใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตนเองที่คณะกรรมการจริยธรรมเห็นเองก็ได้

๓) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น ของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชุมชนท้องถิ่นจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทน หรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๔) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือข้าราชการของหน่วยงานนี้มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำหรือ ให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๕) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดจากการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้

๖) ส่งเรื่องให้ ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณา วินิจฉัยในกรณีเห็นว่า เรือนั้นเป็นเรื่องสำคัญหรือมีผลกระทบในวงกว้างหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗) ดำเนินการอื่นตามประมวลจริยธรรมนี้หรือตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมอบหมาย ในการประชุมคณะกรรมการจริยธรรมให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๓ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีการปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลคำด้วง ส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรม เป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ โดยจะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง สืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือสอบสวนการฝ่าฝืนจริยธรรมนี้ และให้มีคำวินิจฉัยโดยเร็ว และให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผลคำวินิจฉัยให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลคำด้วง มีคำสั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่า นายกองคการบริหารส่วนตำบลคำด้วง ปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการจริยธรรมที่เหลืออยู่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และให้เลือกกันเอง เป็นประธานคณะกรรมการ โดยจะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง สืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือสอบสวนการฝ่าฝืนจริยธรรมนี้ และให้มีคำวินิจฉัยโดยเร็ว และให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผล ค วินิจฉัยให้ผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ มีคำสั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๔ หากการดำเนินการไต่สวน สืบสวน สอบสวนตามข้อ ๓๓ แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมให้ยุติเรื่อง แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ สั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามข้อ ๓๓

ข้อ ๓๕ การดำเนินการไต่สวน สืบสวน สอบสวนทางจริยธรรมและการลงโทษผู้ฝ่าฝืนตาม ส่วนที่ ๒ นี้ ให้นำแนวทางและวิธีการสอบสวนตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ ค วินิจฉัยของคณะกรรมการ จริยธรรมให้อือเป็นที่สุด เว้นแต่

๑) ปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังที่เอทำให้ผลของคำวินิจฉัยนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๒) กรณีผู้ถูกลงโทษตาม

หมวด ๔
ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๓๗ การปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้อง หรือตักเตือน หรือนำไปประกอบการพิจารณา ในการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเอง หรือได้รับการพัฒนา

ข้อ ๓๘ การปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้ฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณีผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืนและเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผลคำวินิจฉัยให้นายกองการบริหารส่วนตำบล บ้าน เหล่า หรือผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ แล้วแต่กรณีมีคำสั่งลงโทษ ผู้ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรม และเมื่อมีคำสั่งลงโทษแล้วให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคำด้วง หรือผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้นๆ แล้วแต่กรณี แจ้งคณะกรรมการจริยธรรม เพื่อรายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบต่อไป

ข้อ ๔๐ กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการจริยธรรม พิจารณาปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรม ให้มีความเหมาะสม โดยจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ทุกๆ ๑ ปี หรือให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรมให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำ ของผู้ตรวจการแผ่นดินต่อไป ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายธวัช สุพลทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง

ที่ ๑๗๘/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม

ประมวลจริยธรรมนี้จัดทำขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ฝ่ายบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลคำด้วง ที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล ชี้นำเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และเป็นเครื่องมือ การตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือเกิดความมั่นใจ แก่ผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย ป้องกันการแสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

อาศัยอำนาจตามอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง จึงออกประกาศว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการ การเมืองท้องถิ่น ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

๑. นายธวัช สุผลทอง	นายก อบต.	เป็น ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
๒. นายชูศักดิ์ ชัยสุข	รองนายก อบต.	เป็น คณะกรรมการ
๓. นายปัญญา ขวัญยืน	กำนันตำบลคำด้วง	เป็น คณะกรรมการ
๔. นายปรีชา ปราบคนชั่ว	ประธานสภา อบต.	เป็น คณะกรรมการ
๕. นายก๊วน แสงสว่าง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒	เป็น คณะกรรมการ
๖. นางสาวดาวสวรรค์บ่อแคน	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	เป็น เลขานุการ

รักษาราชการแทน หัวหน้าสำนักงานปลัด

ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วงมีหน้าที่กำกับดูแล ให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ อย่างทั่วถึงและเคร่งครัด

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายธวัช สุผลทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำด้วง